

Arvoisa Karjalan ystävä!

Oletkos itse käynyt Sodderissa?

Miten olisi nyt elokuussa, lauantaina 18.8.18? Silloin vietetään Sodderin seurakunnan VIRALLISEN perustamisen 20-vuotisjuhlaa. Kirkkomme vihkimisestä tulee kuluneeksi 15 vuotta. Juhlat pidetään kirkollamme Novye Peskissä. Jokos rupeat kaivamaan passia esille ja hankkimaan viisumia?

Kumpi ensin?

Helluntaina jumalanpalveluksessamme Sodderissa, Novye Peskissä ja Veskelyksessä puhuttiin kolmiyhteisestä Jumalasta. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat yksi Jumala **sekä yhdessä** että kukin **erikseen**. Isä on Jumala. Poika on Jumala. Pyhä Henki on Jumala. Tässä on paradoksi, sillä:

Isä ei ole Poika. Poika ei ole Pyhä Henki. Pyhä Henki ei ole Isä. Jumala on yksi - mutta kolmiyhteinen - ja Hän on ollut aina.

Mutta kumpi oli ensin: Jumala vai aika? Onko aika ollut aina?

Otamme esiin Raamatun. Avaamme aivan ensimmäisen sivun. Heti alussa on kummastus: Jumala luo valon ja nimittää sen päiväksi. Outous on siinä, että auringon ja kuun Jumala luo vasta paljon myöhemmin: neljäntenä päivänä. Kuinka voi olla päivä ilman aurinkoa?

Entä pimeys ja synty?

Joku arvelee, että Raamatun alussa valkeus tarkoittaaakin aikaa. Jumala siis on luonut ajan. Sen voinee helposti sekä ymmärtää että hyväksyä. Mutta kun luemme Raamatun ensimmäisiä jakeita eteenpäin, törmäämme vaikeampaan kysymykseen: miksi Jumala jätti heti alussa maailmaan myös pimeyttä? Kun Jumala ei poistanut pimeyttä kokonaan, antoiko Jumala tahallaan tilaa pimeyden valloille – ainakin vähäksi aikaa.

Tällaisen ajatustavan voi ymmärtää, mutta vaikea sitä on hyväksyä.

Pimeyden vallan voittaja

Voisiko olla niin, että pimeyden salliessaan Luoja jotenkin epäsuorasti viittaakin Kristukseen? Jos luemme Uutta Testamenttia, huomaamme, että Jeesuskin kohtaa pimeyden vallat – kuten meistä jokainen. Jeesus sekä näkee että kokee mitä synty saa aikaan. Hän kehottaa kääntymään valoon - pois synneistä: ”Hülläkkiä riähkät. Kiännükkiä Jumalan puoleh!”

Tämän kiertokirjeen kuvissa ovat lapset ja nuoret, joiden on tulevaisuus.

Heihin me luotamme.

Meidän tehtävämme on auttaa heitä saamaan hyvä elämä: uskossa ja toivossa parempaan nämä lapset ja nuoret ovat rakentamassa maataan paremmaksi.

Pyhän Hengen tehtävä

Jeesus voitti pimeyden vallat: Jeesus nousi kuolleista. Sitten hän astui ylös taivaaseen – ja lähetti Pyhän Hengen. Pyhä Henki auttaa meitä ymmärtämään, mitä meille annettu valtava lupaus tarkoittaa: Jeesuksen ansiosta omakin ruumiimme nousee ylös iankaikkiseen elämään - pimeyden valloista huolimatta. Olemme voittajan puolella jo nyt.

Oma tehtävämme

Tämän asian opettaminen kaikelle kansalle Karjalassa on meille annettu tehtävä. Kerromme Jeesuksesta - niin hyvin kuin vain suinkin osaamme. Yritämme selventää asiaamme kekseliäästi monin tavoin, esimerkiksi diakonian keinoin. Köyhät saavat ihmeellisesti apua ulkomailta asti: ”Jumala on kuullut rukouksesi. Hän näkee hätäsi ja auttaa nyt tällä tavalla. *Älä hei tarjoo rahaa mulle.* Apu on maksutonta. En ota rupiasi. Jos tahdot kiittää, pue vaikka nämä uudet vaatteet päällesi ja tule kirkkoon sunnuntaina. Pane siellä rahasi kolehtiin. Jumala näki hätäsi. Jumala näkee myös kiitoksesi.” (Kirkkoon kutsumisessa lienee sallittua tällainenkin pieni oveluus - uskohan tulee kuulemisesta. On köyhän etu, että hän oppii noudattamaan kolmatta käskyä.)

Monta opetuksen tapaa

Toinen suosittu opetustapa on leiritoiminta. Eläkeläisten, rippi-koululaisten, nuorten ja lasten leireillä aina odotetaan ”tropinkaa”. Se on tehtäväpolku leirin lopussa. Polulla kerrataan juuri opetetut asiat. Tropinka on lasten leirillä joskus ollut jopa koko päivän retki, esimerkiksi Israelin kansan lähtö Egyptistä ja erämaavaellus. Tietysti opetamme myös perinteisesti: pyhäkoulut, raamattupiirit, kotiehtoolliset, iltarippikoulut, kasteet, hautajaiset, jumalanpalvelukset ja hartaudet pitävät oppimista yllä. Kirkkokuoroa tosin ei juuri tällä hetkellä ole.

Ilonaiheita

Työllämme on ollut siunaus. Olemme kastaneet puolen tuhatta ihmistä. Rippikoulun jälkeiseen konfirmaatioon on osallistunut pari sataa henkilöä. Olemme kouluttaneet pyhäkoulunopettajia, nuorisotyöntekijöitä ja diakoniaväkeä. Venäjän viranomaisen on rekisteröinyt seurakuntamme viralliseksi – itse asiassa jo useampaankin kertaan. (Saatat arvata, että byrokratian määrä Venäjän maassa ei ole vähäinen.) Jumalanpalvelus pidetään säännöllisesti viikoittain useassa kylässä, samoin pyhäkoulu ja raamattupiiri. Diakoniatyömme on konkreettista ja runsasta: joka kuukausi autetaan useita kymmeniä perheitä. Toimitetaan lääkkeitä, viedään vaateapua, maksetaan opintokuluja ja autetaan sairaalamatkoissa. Kehuskelenko? Ei, en nosta omaa häntää, vaan teitä kiittäen, arvoisat työmme ystävät, iloisena tiedotan ja kerron, Isä meidän-rukouksessa sanomme: ”Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa.” Työmme tuloksista näkyy, että Jumalan tahto on tapahtunut myös

meidän toimintamme kautta. Herätyksen merkkejä näkyy. Hyvyys on mennyt perille. Kiitos avustasi! Olet suuressa mukana.

Uusi kysymys

Tätä kysymystä en ehkä ole aikaisemmin huomannut kysyä: ”Mitä olet menettänyt, kun olet auttanut Sodderin seurakuntaa?” Oletko pohtinut tätä aihetta itse? Oletko menettänyt aikaa? Miten on rahan kanssa: oletko köyhtynyt? Entä tavara? Kaipaatko niitä vaatteita, joita olet lahjoittanut? Annoitko polkupyörän, sukset tai kahvinkeitin liian aikaisin – olisiko niillä vielä ollut käyttöä omassa kodissasi?

Perille on mennyt

Moni on Sodderissa käydessään huomannut, että hänen lahjoittamansa vaate on jonkun päällä. Havainto saa yleensä aikaan hiljaista hymyä ja hyvää mieltä. Joku on saanut nähdä, että hänen polkupyöränsä kiittää pitkin kylänraitia: nuori äiti ajaa marjaämpäri ohjaustangossa. Pieni lapsi istuu tarakalla turvaistuimessa. Ihana näky: lahjoitus on perillä ja käytössä. Rakennustöihin osallistuneet katselevat tyytyväisinä kättensä jälkiä.

Rahalahjasi takaa jatkuvan toiminnan

Satunnainen Sodderissa kävijä ei törmää antamansa rahalahjan näkymiseen yhtä selvästi kuin tavaralahjoittaja. Rahalahjan arvon ymmärtämisessä auttaa tieto. Jotta työ jatkuisi paikallisin voimin, tarvitaan koulutettua, palkattua henkilökuntaa. Abuniekkein tuella kirkkoherramme on suorittanut Inkerin kirkon koulutuskeskuksessa yliopistotason teologiset opinnot, viisi vuotta. Kirkkoherran palkka on kuukaudessa 14.000 ruplaa. Yksi euro on 70 ruplaa. Euroina kuukausipalkka on 200 – siis kakkonen ja kaksi nollaa. Lisäksi hän saa 7000 ruplaa - siis 100 euroa - autorahaa. Julkiset kulkuyhteydet ovat epävarmoja ja matkat pitkiä. Jessoilan pappilasta pankkiin Prääsään on 50 km yhteen suuntaan, ministeriöön Petroskoihin 70 km, toimipisteeseemme Veskelykseen 21, Sodderiin 30, Peskiin 15 ja Metshälään 14 kilometriä. Jos siis olet lahjoittanut rahaa, voit laskea, mihin lahjoituksesi riittää. Koska helposti tulee painovirheitä, kirjoitan kirkkoherran palkan vielä kirjaimin: kaksisataa euroa kuukaudessa ja sata euroa matkakorvausta. (Ja kotona viisi pientä lasta ja rouva.)

Omat keräyskulumme

Itä-Karjalan Abuniekat r.y. ei maksa omille työntekijöilleen palkkioita. Jäsenmaksu on 10€ (kymmenen euroa) vuodessa. Sillä pyritään kattamaan mm. viranomaisluvut ja tämän kirjeen postimerkit. Kirjekuoret on saatu lahjoituksena ja Leppävaaran seurakunta antaa käyttää monistuskonetta. Keräyskulut siis katetaan jäsenmaksuilla. Näin päästään sanomaan rehellisesti ja ymmärrettävästi, että jokainen lahjoittamasi euro todellakin menee kokonaan perille kohteeseen.

Eurosi ei kulu matkalla.

Jessoilaan kirkko

Huomattava osa Sodderin kylän asukkaista on siirretty kylästä pois. Uusi koti heille on annettu seudun aluekeskuksesta Jessoilasta. Jessoilassa seurakunnallamme on ollut toimintaa jo kauan, mutta omia tiloja tarvitaan kipeästi. Pyhäkoulun paikkana on kirkkoherran koti. Se on hieman syrjässä keskustasta – lapsille kaukana. Kodeissa pidetään hartauksia. Niihin on uusien ihmisten usein vaikea tulla: ujustellaan. Tarvitaan kirkko.

Tontti ilmaiseksi

Periaatteessa yhteiskunta antaa kirkolle tontin ilmaiseksi. Käytännössä tonttiasiassa on kuitenkin monenlaista mutkaa. Sellainenkin uhka on, että kun tontti annetaan, rakennuksen tulee valmistua määräajassa.

Suunnittelu on alkanut

Tarvittavien tilojen laatua ja kokoa mietitään. On tärkeää, että kun tontti saadaan, osataan heti antaa ohjeet paikalliselle arkkitehdille, siis tarkat neuvot heti alussa: minkälainen on luterilainen kirkko ja millä tavalla erityisesti Sodderin seurakunta toimii. Seurakunta on tosissaan: toimintaamme sopiva kirkko tarvittaisiin jo nyt. Kirkkomme Novye Peskissä on hyvä esimerkki. Peskin kirkkomme sijaitsee ihanteellisella paikalla ja on tiloiltaan aivan mainio. Sen rakentajat osasivat ja onnistuivat – hyvän jäljen jättivät. Viisitoista vuotta on Peskin kirkkomme säteilyt ympäristöön valtavasti kaikkea hyvää. Se on monelle ollut käytännön todistus siitä, kuinka Jumalan tahto meidän kauttamme tapahtuu myös maan päällä, niin kuin se ilman meitä tapahtuu taivaassa.

Peskin kultainen tulevaisuus

Näillä näkymin Novye Peskin kylässä ei ole vaaraa ihmisten kaikkoamisesta, päinvastoin. Suuret kaivinkoneet rakentavat metsään valtavaa väylää. Kylään rakennetaan kultakaivosta tosissaan. Työpaikkoja syntyy. Kirkko on jo valmiina keskellä kylää ja toivottaa uudet asukkaat tervetulleiksi. **TULE MUKAAN JESSOILAN KIRKON RAKENTAMISEEN**
Uskomme tulevaisuuteen myös Jessoilan kohdalla. Aluekeskus vahvistuu. Nyt keräämme Jessoilan kirkon rakennusrahastoa, että uskallamme aloittaa heti, kun tontti varmistuu. Ole suuressa mukana!

Yhteistyöstä kiittäen

Pekka Palosaari

Sodderin seurakunnan
vanhempi pappi.

Suomen osoite:

Maruntie 37 B,
03430 Jokikunta.

Puh 09 – 54 15 610.

Tämä puhelimemme on vanhanaikainen lankapuhelin. Siinä on vastaaja. Kuitenkaan se ei osaa tallettaa soittajan numeroa. Siis: jos jätät viestin, sanele myös puhelinnumerosi piippauksen jälkeen.

KARJALA-ILLAT:

Yleensä kuukauden 1. maanantaina kello 18 Suomen Raamattuopistolla Kauniaisissa, os. Helsingintie 10. siis kesäkuussa 4.6. **Heinä- ja elokuussa olemme lomalla.** Syksyn ensimmäinen tapaaminen on 3.9. Lokakuussa kokoonnumme heti 1.10., marraskuussa 5.11. ja joulukuussa 3.12.

VAATEAPU:

Tilanne kesävaatevarastossamme on edelleen hyvä, vaikka edellisen kirjeen jälkeen olemme saaneet viedyksi perille useita satoja kiloja kesäistä vaateapua köyhille. Syksyllä kesä on ohi. Kesävaatteiden sijasta toivoisimme syksyllä talvitamineita.

MATKASUUNNITELMA:

Peskin kirkon maalaustalkoot kesäkuussa 9.6. – 17.6. Vieläkö pysyy pensseli kädessäsi, oi vanha rakentaja? Lasten leirit heinäkuussa 30.6. – 9.7. Elokuun 9.8. – 14.8. menemme valmistelemaan suurta juhlaamme. Juhlamatka 17.8. – 20.8. Pikkuauto lähtee juhlille myös jo 15.8. ja palaa 19.8. Juhlapäivähän on lauantai elokuun 18. Moni tulee varmaankin omin kyydein.

**KANSANLÄHETYSPÄIVÄT KANSANLÄHETYSOPISTOSSA
RYTTYLÄSSÄ 6. – 8.7.2018**

SÄHKÖPOSTI:

Kirjeemme ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Jos tahdot näitä kirjeitä sähköpostina, ilmoittaudu:

ollipalosaari65@gmail.com

Käytähän viitenumeroita

1025 Tuki Sodderille

1135 Muu Karjala

1177 Lapset ja leirit

1119 Koulutus

1054 Onnittelut ja muistamiset

13 Jäsenmaksut

1164 Diakonia

1151 Pyhäkoulut

1122 Toimitilat

KIITOKSET SÄÄNNÖLLISESTÄ TUESTA

Tämä päivä ja Tulevaisuus

Hyvä Abuniekku!

Pekan kirje ohessa on koristeltu lasten kuvilla. Lapsissa on tulevaisuus, heissä on lupaus ja Vapahtajamme käski meidän antaa heidän tulla luokseen.

Seurakunnassamme Venäjän Karjalassa syntyy lapsia ja kirkkoherramme perhe on hyvä esimerkki asiasta. Abuniekat auttavat lapsiperheitä monilla tavoin. Myös Venäjän valtio tukee lapsiperheitä.

Tulevaisuus näyttää siis hyvältä??

Me Abuniekat sen sijaan emme ole nuoria enää. Minulla tuli juuri täyteen 78 vuotta ja monet ovat vieläkin pidemmän taipaleen kulkeneet näillä kaduilla ja kujilla. Miten Itä-Karjalan Abuniekkain käy, kun meistä aika jättää.

Ja jättäähän se!

Meillä on mahdollisuus vaikuttaa asioihin vielä senkin jälkeen, kun jalkamme eivät enää tallaa näitä polkuja eikä silmämme katsele kevään merkkejä. Kolotuksetkin ovat laantuneet ja olemme päässeet perille Herramme huomaan. Jälkeen jäävät muistot ja kaikki se hyvä, mitä olemme tehneet!

Miten Vapahtajamme sanoikaan?

Kaikki se, minkä olette tehneet yhdellekin näistä pienimmistä, sen te olette tehneet minulle. Meidät Hän ottaa valtakuntaansa sellaisina kuin olemme.

Mitään emme kuitenkaan saa mukaamme. Maalliset jäävät tänne – ja lapset.

Jälkisäädös

Jokunen Abuniekku on jo tarttunut mahdollisuuteen määrätä jälkisäädöksessään Sodderin Seurakunnan tulevaisuudelle jotain, yksi enemmän toinen vähemmän, mutta jotain kuitenkin. Jälkisäädös allekirjoitetaan todistajien läsnäollessa ja tallennetaan sitä päivää varten, jolloin maallinen omamme on jaossa emmekä ole enää siitä päättämässä. Moni jako päättyy riitaan. Omamme eivät ehkä niinkään riitele, mutta sukuun naidut tahtovat niin usein tehdä.

Sovun rakentaja

Kun olen kirjannut tahtoni paperille ja se on vahvistettu, olen sovitellut monta mahdollista riitaa jo ennakkoon ja jättänyt taakseni rauhaa, ehkä myös hieman hämmennystä, mutta sopua kuitenkin.

Pienistä purosista kertyvät suuret vuot. Isot virrat rakentavat koskia, jotka tuottavat voimaa. Voit kirjata jälkisäädökseesi vähäisenkin osuuden tai riippuen, mikä on jälkeläistesi tilanne, enemmänkin.

Murroksen aikaa

Elämme monessa suhteessa murroksen aikaa. Suomessa ei olla koskaan oltu niin vauraita kuin ollaan nyt. Samalla ollaan kitsaita ja ahneita, enkä nyt puhu Abuniekuista, vaan valtion johdostamme. Vietin syntymäpäivääni Viipurissa ja katselin Venäjää siltä kulmalta. Siellä on suomalaisen turistin yhä helpompaa olla. Hotellissa ja uudessa Espilässäkin puhutaan suomea ja palvelukin on parantunut. Usko tulevaan on. Lapsiperheitä on liikkeellä paljon

Entä meillä?

Kaikesta pitäisi leikata ja tinkiä. Valtiolla ei ole varaa. Kunnilla ei ole varaa. Kellään ei ole varaa. Ja kuitenkin me elämme vauraasti, lapsemme elävät vauraasti ja lapsenlapsemme samoin.

Silti moni ikäihminen elää yhä säästeliäästi, säästää ”pahan päivän varalle”, kun olisi kaiketi jo lupa antaa itselleenkin jotain. Tai toisille. Mikä voisi olla se ”paha päivä”, jota varten säästämme tinkien ja säästäen kaikessa mahdollisessa? En oikein keksi, mikä!

Sodderissa murros on edessä. Toivotaan kirkkoa Jessoilaan. Nähdään se, kuinka nuorempi sukupolvi toimii Novyi Peskissä. Sodderin kurjat parakit katoavat ja asuinolot paranevat. Talous vain on edelleen kuralla.

Me autamme diakonian keinoin, autamme kustantamalla ruokailut koulujen iltapäiväkerhoihin, anamme apumme monella tavalla. Nyt! Entä tulevaisuudessa?

Tuumallaan näitä kesälaitumilla.

HYVÄÄ KESÄÄ toivottaa **HALLITUS**